per nos retrahere nõ poſſem⁹: q̃ʒ valido clamore om̃es noſtros amicos inuocarem⁹. qđ ergo nobis fieri cupimus: alijs ſimilr̃ faciamus. Dicit enim Greg. Ea fidelitate qua nũc defunctis ſuccurrim⁹: nobis ſimilr̃ ſuccurretur. Tercio eoꝝ gratiã ꝓhibemus ſi nihil ꝓ eis facim⁹. ꝙ ſi ſubuenire eis cupim⁹: omnia q̃ pro nobiſip̃is facimus eis imparciamur. nec ex hoc minus habebim⁹: ſed omnia opa nr̃a duplicant̃. Nam ſi ip̃a nr̃a opa pie eis cõmunicauerim⁹: ip̃is ꝓderũt. ſed fidelitas noſtra nobis copioſius a deo recompenſat̃. Sũt enĩ amici dei q̃s ab eterno dilexit. ⁊ ideo quicq̃d ꝓ amicis dei facim⁹: deus copioſiſſime nobis reddet. ¶ Sequit̃ terciũ principale. ſ. gratiã. in quo tangit̃ ſuffragiorũ acceptabilitas. Et licet multa ſint genera gratiarũ quib⁹ mortuis poſſum⁹ ſubuenire: omnes tñ illas ſm̃ triplicẽ habitũ rerum in triplicẽ gr̃am colligamus. habemus enim res. corpus. ⁊ animã. Ex reb⁹ ḡ ſubueniamus elemoſynarũ largitõe. ex corpe aũt quarũlibet penalitatũ exercitatiõe. ex aĩa autem interna ↄpaſſiõe. Naʒ de prima gratia dicit̃. Sicut aqua extinguit ignẽ: ſic elemoſyna peccatũ. De ſecũda gratia dat̃ regula in theologia ꝙ pena pene reſolutoria eſt. De tercia ex pſona defunctoꝝ dicitur Job. Miſeremini mei ⁊c̃.

¶ CII. De eodem ſermo. ij.

Memor eſto iudicij mei. ſic enim fiet ⁊ tuuʒ. Eccli. xxxviij. ¶ Dicit Aug⁹. Sic̃ ꝑtinet ad diuinã iuſticiã bonos ꝓpter venialia in purgatorio cruciari. ita ꝑtinet ad bonitatem ⁊ miſericordiã dei eoſdẽ ꝑ ſuffragia liberari. Et q2 hi qui in purgatorio detinent̃ amici dei ſunt quos ab eterno dilexit ⁊ diliget in eternũ. ideo ad eoꝝ ſubuentõem deus tripliciter nos hortat̃. ſcʒ ꝑ ſcripturã/ creaturam. ⁊ figurã. Primo ꝑ ſcripturã nos hortatur: dicẽs ſingulis ⁊ omib⁹ nobis illđ Eſd. Mittite ptes eis qui nõ preparauerũt ſibi. quippe qui in nullo poſſunt pſonaliter ſe iuuare. ⁊ ideo ſup omnes hui⁹ mũdi paupes paupimi iudicantur. Hinc Prouer. xxiiij. Erue eos qui ducunt̃ ad mortem: ⁊ qui trahuntur ad interitũ liberare ne ceſſes. Secũdo hortamur ꝑ creaturã. Videmus eniʒ ad ſenſuʒ ꝙ tam aĩalia q̃ʒ volucres ſuis mortuis quodãmodo cõpatiũtur. Tercio ideʒ ptʒ ꝑ naturã. Vnũquodq̃ʒ enim membꝝ infirmiori cõpatitur. ⁊ quãtum poterit ſubuenit in neceſſitatib⁹ ↄſtitutis. Sic oculus ſubuenit pedibus. pedes toto corpi. ⁊ man⁹ pro ceteris partib⁹ corpis ictibus ⁊ vulneribus ſe exponit. In verbis ergo ꝓpoſitis duo poſſumus intelligere. Primo enim hortant̃ nos defuncti ad ſuoꝝ cõpaſſionẽ. Secũdo p̃muniunt nos ad noſtram de futuris cautionẽ. Primũ ibi. Memor eſto iudicij mei. Secũdũ ibi. ſic eĩ fi. ⁊ t. ac ſi ſinguli defuncti ad ſingulos nos poſt tergũ clamare videãtur. Memor eſto iudicij mei vt mihi ſubuenias. ⁊ memor eſto tui vt idem iudiciũ ſubterfugias. ¶ Sciendũ ergo ꝙ ſup nos ſingulos de⁹ triplex iudiciuʒ exercebit. Primum exercet ſup corpus ſolũ. ſecunduʒ ſup aĩaʒ ſolã. terciũ ſup corp⁹ ⁊ aĩaʒ ſimul. Primuʒ exercet deus in corpis extinctõe. ſecundũ in anime exalatõe. terciũ in generali reſurrectiõe. Primũ iudiciũ exercet deus ſup corpus in ip̃ius extinctione. Cum enim per corpus deũ offenderim⁹ in dilectoꝝ adheſione/ delectabiliũ fruitõe. in carnaliũ ⁊ turpium imaginatõe. ideo deus iuſtus iudex qui dedecus culpe non ſinit inultũ ſine decore iuſticie pũnit corp⁹ in his in quib⁹ deliquit ꝑ cõtraria p̃dictoꝝ. vt cũ ꝑ corp⁹ deũ offenderimus ĩ dilectoꝝ adheſione: punimur iuſto dei iudicio in morte in eorũdẽ oĩm ſepatõe. ibi enĩ ab amicis/ a diuitijs/ ab honorib⁹. et ab omnibus q̃b⁹ hic inordinate cõtra deuʒ adheſimus ſepamur. Et hoc eſt qđ deus cõminatur nobis Ezechiel. xxiiij. Ecce ego tollo a te omne deſiderabile oculorũ tuorũ. Et hoc eſt qđ dicit p̃s. Deſideriũ peccatorũ peribit. Hinc eſt ꝙ ille diues in euangelio de omnib⁹ bonis hic relictis guttã aque nõ poterat impetrare. Et hoc eſt qđ dicit p̃s. Dormierũt ſomnũ ſuũ ⁊c̃. Hinc Berñ. In morte nõ magnũ aliq̃d nec puũ: imo nihil oĩno de om̃ib⁹ bonis hui⁹ ſeculi ſecũ delatur⁹ eſt. hoc time ergo o homo ꝙ in morte ſepandus

es ab omnibus bonis huius corporis. et ꝙ tam dulce corporis ⁊ anime cōmerciuȝ amariſſimo ſecandū eſt diuorcio.

2ᵐ iudiciū

Secunduȝ iudiciū exercet deus in corꝑe ꝓpter delectabilium fruitionē. q2 ſm menſuram delectabilium: totum corpus penalitates ⁊ amaritudines ſuſtinebit. quia quāto aliquid delicatius eſt nutritū: tanto impatiētius ⁊ grauius ſuſtinet amara. Hinc Boetius li. ij. pſa. ij. in de cōſolat. philoſ. Niſi ad nutum cuncta ſuppetāt: omnis aduerſitatis inſolentia minima quiſqȝ ꝓſternitur. adeo ꝑexigua ſunt que fortiſſimis ſummā beatitudinis detrahunt. Et ideo corpus qđ hic delectabili⁹ fruebatur ꝑ mortis amaritudineȝ amariſſime cruciatur. nihil de cetero guſtans de oīibꝫ delectabilibꝫ que reliquit. Hinc Sapi. dic. Sicut morit homo: ſic moriūtur ⁊ illa delectabilia. q2 corpore moriente ſecū oīa moriuntur. Hoc ergo iudiciū in hoc maxime ꝯſiſtit: vt quāto corpus delicati⁹ hic nutritur: tāto mortis amaritudinē graui⁹ ſuſtinebit. Hinc in Apocal. dicit. Quātum glorificauit ſe ⁊ in delitijs fuit: tantum date ei de tormentis. Tanto eñi erit mors amarior: quāto vita fuit delicatior. adeo eniȝ mors eſt amara vt ſolū nomē mortis oīa viuentia abhorreſcāt. Hinc Eccli. xlj. dicit. O mors ꝙ̄ amara eſt memoria tua homi pacem habenti in ſubſtātijs ſuis. Q ſi mortis memoria eſt amara: quis cogitare poterit ꝙ̄ amariſſima ſit mors ipſa? Hinc accidit illud miſerabile ꝙ ſaluator ex ſola mortis imaginatōe ⁊ memoria quā in ꝓximo voluit ſuſtinere ſanguinē ſudauit: vt habet Luc. xxij. Fact⁹ Jeſus in agonia, ꝓlixius orabat. ⁊ factus eſt ſudor eius tanqȝ gutte ſanguinis decurrentis in terrā.

3ᵐ iudiciū

Terciū iudiciū exercet deus ſuꝑ corpus ꝓpter turpiū ⁊ carnaliū imaginatiōem ꝑmittens nos laruales facies demonū grauiter inquietari: qđ iuſto dei iudicio agitur. tum q2 eoꝝ ꝑſuaſionibꝫ ſepe ꝯſenſimus. tuȝ q2 turpia ſepe ⁊ carnalia fantaſmata admiſimus. vt ſicut ꝑ demones peccauim⁹ eoꝝ perſuaſionibꝫ ꝯſentiendo: ſic etiam ꝑ demones torquemur. vt fiat qđ ſcriptū eſt Sapiē. xj. Per q̄ quis peccat: ꝑ hec ⁊ torquet. Et hoc cōminat dñs per yſa. xxxiij. Occurrent eis demonia onocētauri. ⁊ piloſus clamabit alter ad alterū. Sed qđ clamabūt: hoc inſinuat nobis Bern. dicēs. Clamāt demones affer affer. infige verubꝫ. impone male bulliētibus caldaribꝫ. De hoc triplici iudicio qđ ſuꝑ corpus agitur dic Bern. Quis pudor erit o anima mea: cuȝ dimiſſis omnibꝫ quorum ꝑ̄ſentia tibi tam iocūda: tam grat⁹ aſpectus: taȝ familiaris cohabitatio: ecce primū iudiciū, duriſſima acerbitate multat: ecce ſecundū, ſola egredieris in incognitā regionē: occurſantia tibi cateruatim ruere deterrima illa monſtra videbis. Quis tibi in die tante neceſſitatis occurret? Quis tuebitur te a rugiētibus preparatis ad eſcam? quis cōſolabitur? quis deducet? ecce terciuȝ iudicium corporis.

Secundū iudiciū inſtaurat de⁹ cōtra animā poſtq̄ȝ eſt a corpore exalata. qđ iuſto dei iudicio agitur: eo ꝙ nullū peccatū ꝯmittit ad qđ ipſa anima prius voluntatē non dederit et cōſenſuȝ: dicēte Aug. Peccatū adeo voluntariū eſt ꝙ ſi nō ſit voluntariū: non ſit peccatū. Hinc dicebat illa virgo. Si virginitatē mihi abſtuleris: duplicabis mihi coronaȝ. ⁊ ideo merito anima diſtrictiſſime iudicat. Hoc autem iudiciuȝ contra animā triplici examine inſtaurat. ſcilicet in nūmero. pōdere: ⁊ mēſura. Sic eniȝ ait domin⁹ yſa. xxviij. Ponam iudicium in pondere ⁊ iuſticiā in menſura. Item Sap. xj. Omnia in numero mēſura ⁊ pondere diſpoſuiſti. Primo ergo aīa dei iudicio ꝑ̄ſentata iudicat in nūmero. quia omnia peccata cogitatiōis. locutionis. operatiōis. vel cuiuſcunqȝ alterius cōmiſſionis diſtrictiſſime nūmerātur. Nec eſt peccatū licet minutiſſimū qđ nūmerū hunc euadat. nec ſolum peccata ſed ⁊ bona opera nūmerātur. vt malis pena bonis autem ꝑ̄mia tribuātur. Sic enim dicitur Eccli. vij. Cūcta que fiunt adducet deus ad iudicium. Item Hiere. xxxiij. Adhuc tranſibunt greges per manuȝ numerantis. Cui cōſonat apoſtolus. ij. Corinth. v. Omnes nos māifeſtari oportȝ añ tribunal xp̄i vt referat vnuſquiſqȝ ꝓut geſſit: ſiue bonū ſiue malū. Verū q2 plena cognitio opeꝝ noſtrorū ex ſolo numero haberi non poterit. ne digna retributio bonis ⁊ malis noſtris ex ſolo

Iudiciū [illegible] examine [illegible]

numero poteſt haberi·ideo non ſoluȝ in nu-
mero: ſed etiã in pondere iudicamur. Hinc
Berñ. Quod ſine numero eſt quõ numerabo?
quomõ ſatiſfaciam cum cogar reddere vſqȝ
ad nouiſſimũ quadrantẽ? ¶ Secun-
dum ergo iudiciũ contra animã in pondere
inſtauraẗ. Ponderanẗ enim bona que feci-
mus ſi digna ſint retributõe eterna. mala q̃
cõmiſimus ſi digna ſint gehenna. ſi benefici-
is dei gratiarũ actiõibus ſufficiẽter reſpondi-
mus. ſi dona eius ad lucrũ debitũ poſuim⁹.
ſi proximos vt nos dileximus· ſi tempus bene
expendimus / ⁊ ẜm hoc põdus digna nobis
retributio reponderaẗ. Quod bene ĩ veteri lege
nobis inuiẗ. vbi oĩa ponderare iubenẗ q̃ ad
ſanctuariũ ptinebant. Hinc Exo. xxj. dicẗ.
Equalis ponderis erunt oĩa. Itẽ Prouer.
xj. Equũ pondus volũtas eius. Hoc eñ põ-
dus ad iuſtũ retributõis meritũ ſumme eſt
neceſſariũ. Nam inter bona ⁊ bona: mala et
mala nõ parua eſt diſtãtia· Aliud eñ opus
eſt leuius: aliud graui⁹: cui oportet leuius ⁊
graui⁹ premiũ remetiri. Illis eniȝ malis q̃
tam grauia ſunt vt dimergãt ad inferna: iu-
ſta retributiõe damnatio correſpondet. leui-
bus pro malis pena leuior ſcȝ purgatoriũ de-
putaẗ. Similiter bona illa q̃ cuȝ magna gra-
uitate conaminis et laboris dño exhibentur
grauius ⁊ celeſtis regni premiũ cõſequanẗ.
illa que leuiter ⁊ ſine diligẽtia fiũt: pmia ac-
cipiant leuiora. Sic omnia peccata nr̃a põ-
deranẗ que venialia: q̃ mortalia: que ex infir-
mitate: q̃ ex ignorãtia vel malicia ſint ꝯmiſ-
ſa. vt recipiat vnuſquiſqȝ ẜm aplm̃ put geſ-
ſit in corpore: ſiue bonũ ſiue maluȝ. De qua
diſtricta retributiõe dicẗ Leuiti. Sicut fe-
cit: ſic fiet ei· ⁊ qualẽ inflixit maculã: talẽ ſu-
ſtinere cogetur. Ibi etiã ponderaẗ ſi equuȝ
pondus proximis ſeruauerim⁹ quos eque vt
nos tenemur diligere. ſicut in lege pcipitur
vbi dicẗ. Juſtus ſit modius equuſqȝ ſexta-
rius. ſi videlicȝ eos iudicauim⁹ ſicut nos vo-
lumus iudicari. ⁊ in malis nos iudicam⁹ ſi-
cut illos· quod raro ſeruatur ad regulã. Dicit
enim Grego. Fit plerũqȝ vt ⁊ noſtra grauia
leuiter: proximorꝫ leuia grauiter iudicemus.
Quod qȝ graue ſit apud deũ oſtendiẗ in Pro-
uerbi, vbi dicẗ. Pondus ⁊ pondus: mẽſu-
ra ⁊ menſura: vtrũqȝ abomĩatio eſt apud de-
um. Ponderaẗ etiam ſi peccatis noſtris iu-
ſtum pondus ſatiſfactõis exoluim⁹. quod ſi nõ
fecimus: dicit nobis deus illud Paralip.
Ego maius pondus apponã. ¶ Ter-
cio examinaẗ anima in iudicio per mẽſurã.
Ibi enim oĩa noſtra tam bona qȝ mala non
ſolũ numerãtur: nõ ſolũ ponderanẗ: ſed eti-
am menſurãtur q̃nto tempore peccauim⁹· ſi
peccata ſint continuata: vel vſqȝ in cõſuetu-
dinem prolongata. vel ſi ex ſurreptiõe vel deli-
beratione ſint cõmiſſa· vtrũ tam longa vt p-
tigere valeãt ad infernũ· Similiter bona no-
ſtra menſurãtur: vtrũ eis remetiri debeat re-
gnũ dei. ſicqȝ cõtingit vt nobis pro bonis et
malis equa menſura iuſte retributiõis om-
nibus remetiaẗ. De hac mẽſura dicitur. ij.
Reg· Menſus eſt Dauid duos funiculos.
vnuȝ ad occidendũ: ⁊ aliuȝ ad viuificandũ.
Quid p Dauid qui manu fortis niſi deus
quid p funiculos niſi iuſta retributio boni ⁊
mali accipitur. p quã alij ad occidendũ: alij
ad viuificandũ p iuſtã retributiõis regulaȝ
metiũtur. De hac menſura dicẗ Zacha. ij.
Leuaui oculos meos ⁊ ecce vir: et in manu
eius funiculus mẽſure. ⁊ dixi. Quo tu va-
dis? Et dixit ad me. Vt metiar hierlm̃ quã-
ta ſit longitudo ⁊ latitudo eius. Vnde Luc.
vj. Ea mẽſura qua mẽſi fueritis remetietur
vobis. De hac triplici examĩe dicit Danie.
Mane thetel phares. Et hec eſt interpretatio
eius· Mane numerauit deus regnum ⁊ hoc
q̃ʒtum ad numerũ. thetel .i. appenſus es ĩ ſta-
tera q̃ʒtum ad pondus. phares inuentus es
minus habens: ſcȝ per menſurã· O quanta
ibi ad lucem pdeunt q̃ hic nunq̃ȝ fuerũt ad
memoriaȝ reuocata. o q̃ntã ibi apparẽt pec-
cata que hic opa meritoria ſperabanẗ. Quod
conſiderãs Job: ait. Verebar omnia opera
mea· Quod exponẽs Greg· dicit. Que aper-
te egerim video: ſed quid in his latẽter ptu-
lerim ignoro. quia nr̃a iuſticia ad diuĩe iuſticie
examẽ deducta iniuſticia eſt· nulli eñ ſua iu-
ſticia ſufficit. ¶ Terciũ iudiciũ inſtau-
rat de⁹ iudex iuſt⁹ ꝯ corp⁹ ⁊ aĩaȝ ẜm merita ⁊
debita in ſecundo iudicio ĩuenta diffinitiuã
ſniãm pmulgãdo. quod ꝯtigit cũ angel' tubis
ſonantibus in extremo iudicio mortui ſuſci-

Mane
thetel
phares

3m iudicium con corpus
et aiam

cantur: ⁊ ante tribunal iudicis congregãtur
tũc due danť ſententie. vna pro electis: ⁊ al-
tera pro reprobis. Prima erit iſta. Venite
benedicti. Secũda Ite maledicti. Per pri-
mam ſententiã electis ineffabilis gloria. per
ſecundã reprobis intermiabilis miſeria ad-
iudicatur. Eſt autem electoꝝ gloria ineffabi-
lis propter tria. ſcilicꝫ propter omniũ bono-
rum generalem influentiã. totalem ſufficiẽ-
tiam. eternam ꝑmanentiaꝫ. Primo dico ꝓ-
pter omniũ bonorũ generalem influentiaꝫ:
quia dei patris: dei filij: dei ſpũſſancti: om-
nium angelorũ ⁊ omniũ ſanctoruꝫ gloria in
nos fluit. Hinc ꝑ yſa. lxij. dicitur. Delitijs af-
fluens ab omimoda gloria dei. Secũdo erit
gloria ineffabilis propter totalẽ ſufficientiã
quia gloria que ab omĩbꝫ fluit: in nos totos
fluit vt non ſit dare punctũ in corpore ⁊ ani-
ma qꝺ non hac gloria repleať. Hinc iterum
yſa. lxiiij. dicitur. Deſerta tua ⁊ ſolitudines
tue ⁊ terra ruine tue anguſta erũt pre habi-
tatoribus. ⁊ dicẽt in auribus tuis. anguſta-
tus eſt locus: fac ſpacium vt inhabitẽ. Ter-
cio erit ineffabilis ꝓpter eternam ꝑmanen-
tiam. quia lux perpetua lucebit ſanctis ſuis.
Sic ecõuerſo reprobis erit ineffabilis miſe-
ria propter predicta tria. ſcilicet ꝓpter gene-
ralem omniũ maloꝝ influentiã. totalẽ ſuffe-
rentiam. ⁊ eternã ꝑmanentiam. Primo di-
co eoꝝ miſeria erit ineffabilis ꝓpter omniuꝫ
maloꝝ influentiã. Omne eniꝫ malum influ-
it ſuper eos. Qꝺ Deutro. xxviij. dñs cõmi-
natur cum dicť. Vniuerſos languores ⁊ pla-
gas que nõ ſunt ſcripte in volumĩe legis in-
ducet dñs ſuper te. Secundo reproboꝝ mi-
ſeria erit ineffabilis propter totalẽ ſufferen-
tiaꝫ. quia in toto corpore ⁊ in omnibꝫ mem-
bris pariter ⁊ in anima hãc miſeriã ſuſtine-
bunt. Tercio erit ineffabilis ꝓpter eternã ꝑ-
manentiã. Vnde yſa. Ignis eorũ non extin-
guetur. nec vermis eoruꝫ morietur. F
Sequiť terciũ principale. ſcꝫ ſic eniꝫ fiet et
tuũ. In quo ꝑmunimur ne ad taꝫ diſtrictũ
iudiciũ niſi optime muniti veniamꝰ. Pro-
pter qꝺ ſciendũ ꝙ ſunt tria genera exercitio-
rum. que huic diſtrictõi miſericorditer nos
ſubducunt. ſcꝫ ſi noſmetipſos in hac vita di-
ſtricte iudicamus: ſi offenſas remittamus:
⁊ ſi iudiciũ ꝓximorũ declinamꝰ. Naꝫ de pri-
mo dicť apls. Si noſmetipſos dijudicabimꝰ
non vtiqꝫ iudicamur. Bern. Nihil aliud a
nobis exigit deus. tãtuꝫ dicamꝰ iniquitates
noſtras ⁊ iuſtificabit nos gratis vt grã cõ-
mendeť. Diligit enim deus aĩam q̃ ſine in-
termiſſiõe dijudicat ſemetipſam. idqꝫ iudici-
um nõ niſi ꝓpter nos a nobis exigit. quia ſi
noſipſos iudicamus nõ iudicabimur. Sed
non facile quis credat iudicio ſuo. nec ſuffi-
cit vt quis ſe iudicet ſola lingua dicẽs. Ego
me peccatorem iudico. me peccatoreꝫ eſſe co-
gnoſco. Sed ad verum iudiciũ requiriť tri-
plex teſtis: teſtante dño. In ore duoruꝫ vel
trium teſtiuꝫ ſtet omne verbũ. ſcꝫ teſtis cor-
dis ꝓfunde contritiõis. teſtis oris fidelis cõ-
feſſionis. teſtis operis cõmenſurate ſatiſfa-
ctionis. ⁊ hoc iudiciũ a nobis exigit deus: in
eo ꝙ dicit Johan. vij. Nolite ſcḋm faciẽ iudi-
care: ſed iuſtũ iudiciũ iudicate. Q ſi vnus il-
loꝝ teſtiũ defuerit: dicit nobis deꝰ illud Sa-
pieñ. vj. Nõ recte iudicaſtis. Secundũ qꝺ
huic diſtricto iudicio nos ſubducit eſt iniu-
riaruꝫ ſiue offenſionũ remiſſio. per qꝺ ſupra
moduꝫ dominũ placamus. Vnde Luč. vj.
Dimittite ⁊ dimittemini. Item Mat. Si
dimiſeritis hominibꝫ peccata eoꝝ: dimittet
⁊ vobis celeſtis pater delicta veſtra. qꝺ ſi nõ
dimiſeritis: nec pater celeſtis dimittet vobis
peccata veſtra. Eccli. Relinq̃ ꝓximo tuo no-
centi te ⁊ tunc deꝑcanti tibi peccata ſolueñ.
Terciũ eſt vt ꝓximũ noſtrũ de malis nõ iu-
dicemus. Hinc dñs. Nolite iudicare vt nõ
iudicemini. in quo enim iudicio iudicaueri-
tis: iudicabimini. Si ergo hec tria exercitia
tanq̃ꝫ tres nuncios ꝑmittimꝰ: pacem nobis
impetrãt vt miſericorditer iudicemur. Pre-
ſtante domĩo ⁊c.

CIII. De ſancto Martino. ſmo. j.

OCulis ac mani-
bus in celũ ſemꝑ intẽtꝰ. Verba
ſunt eccleſie beatũ Martinũ de
vite ſanctitate ꝯmẽdãtis: dicẽte Greg. Sã-
ctoꝝ exẽpla aĩos audiẽtiũ accendũt vt vide-
ant q̃ ab eis fortia facta ſunt ⁊ valde ſibi idi-
gnanť ꝑiter ⁊ humilianť ꝙ talia nõ imitan-
tur. G Verba ergo propoſita maximã